

CIVILDIENESTA TIESAS RĪKOJUMS
(pirmā palāta)
2007. gada 14. decembrī

Lieta F-21/07

Luigi Marcuccio
pret
Eiropas Kopienu Komisiju

Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Iespējami
prettiesiska medicīnisko datu apstrāde — Nepieņemamība — Prasības par
zaudējumu atlīdzību neiesniegšana saprātīgā termiņā

Pilns teksts itāļu valodā II-A-1 - 2621

Priekšmets Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu
un ar ko *Marcuccio* lūdz galvenokārt atlīdzināt zaudējumus,
kas viņam, iespējams, radušies vairāku prettiesisku darbību dēļ,
ko veikuši vairāki Komisijas darbinieki, it īpaši apstrādājot viņa
medicīniskos datus

Nolēmums Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu. Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Kopsavilkums

1. Tiesvedība — Prasību pieņemamība — Novērtējums, ņemot vērā prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī spēkā esošos noteikumus (Civildienesta tiesas Reglamenta 76. pants)

2. Ierēdņi — Prasība — Termiņi — Iestādei adresēta prasība par zaudējumu atlīdzību — Saprātīga termiņa ievērošana (Tiesas Statūtu 46. pants; Civildienesta noteikumu 90. pants)

1. Lai arī Civildienesta tiesas Reglamenta 76. pantā paredzētais noteikums, saskaņā ar kuru Civildienesta tiesa drīkst ar rīkojumu noraidīt prasību, kas ir acīmredzami noraidāma, ir procesuāls noteikums, kuru kā tādu kopš tā spēkā stāšanās dienas piemēro visos Civildienesta tiesā izskatīšanā esošajos strīdos, tā tas nav ar noteikumiem, pamatojoties uz kuriem Civildienesta tiesa drīkst saskaņā ar minēto pantu kādu prasību uzskatīt par acīmredzami nepieņemamu un kuri var būt tikai tie, kuri ir piemērojami prasības iesniegšanas dienā.

(skat. 14. punktu)

2. Ierēdņiem vai darbiniekiem ir pienākums visas prasības par zaudējumu atlīdzības saņemšanu no Kopienas par kaitējumu, kura nodarīšanā tā ir vainojama, iesniegt iestādei saprātīgā termiņā, skaitot no brīža, kad viņi ir uzzinājuši par situāciju, par kuru viņi sūdzas. Termiņa saprātīgums ir jānovērtē

atkarībā no katras lietas apstākļiem un it īpaši no strīda nozīmes ieinteresētajai personai, lietas sarežģītības un attiecīgo lietas dalībnieku rīcības.

Šajā sakarā ir jāņem vērā arī salīdzinošais kritērijs, ko sniedz Tiesas Statūtu 46. pantā ārpuslīgumiskās atbildības prasību jomā paredzētais piecu gadu noilguma termiņš. Tomēr piecu gadu laikposms nav stingrs un neaizskarams termiņš, kurā būtu jāpieņem ikviena prasība neatkarīgi no tā, cik ilgā laikā prasītājs pārvaldes iestādei savu prasību ir iesniedzis un kādi ir lietas apstākļi.

(skat. 19.–22. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: 2004. gada 5. oktobris, T-144/02 *Eagle* u.c./Komisija, Krājums, II-3381. lpp., 65. un 66. punkts; 2007. gada 1. februāris, F-125/05 *Tsarnavas*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-43. un II-A-2-231. lpp., 76. un 77. punkts.